

Uodi savam kraštū

Kap če gražē Žemaitējuo –
Uoš medē aukštā giriuo,
Čiolb paukštē, gervis klīk...
Da Medviegali aplunkīk.
Du kalnā – grīni dvīnē,
Medē nuvarīti plīnē,
Ka senuovi mums primintu
Tēkra vaizda atgamintu.
Je unt kalna atsistuoji –
Varnē matuos...
Kitam šuone Kaltinienā.
Kīk bažnīčiu pamatīsi!..
Net devīnis suskaitīsi,
Je unt kalna atsistuosi
Ir i pašalius žiopsuosi.
Lūkšta ežers – vuos ne jūra –
Gintara žemaitiška turam.
Je pro Sietuva išplauksi –
Žovi Paežerie trauksi.
Ežerā du sujungti
Žēna ton senē visi.
Lūkšč da garsus na bet kū,
O labā skombiu bliuzu.
Nu, o Varnē visims girās,
Bliūza suostini vadinās.